

125 Visor

SJUNGNA AV BERGSELEVER

*Samlade och utgivna till 125-års-
jubileet, Falu Bergskola 1819 —
Kungl. Tekniska Högskolans avdel-
ning för bergsvetenskap 1944*

P. HERZOG & SÖNER, ESSELTE AB

Stockholm 1944

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sid.
Förord	5
Studentsånger och teknisvisor	9
Visor och ballader	29
Nubbevisor och gasquevisor	97
Bergsmans- och bergsresevisor	139
Utländska visor	173
Förklaringar och kommentarer	183
Register	185

---

* Betecknar, att visan ingår i »100 Visor».

F Ö R O R D

»100 Visor», som utgavs till Bergshögskolans hundraårsjubileum 1919, utgjorde den första stora samlingen av teknologvisor. En föregångare i sitt slag var dock Skogis visbok, vars första upplaga utkom redan 1918.

I »100 Visor» sammanfördes alla de visor, sånger och kväden som bergseleverna under åren 1819—1919 sjungit under gasquer och bergsresor, d. v. s. alla de visor av detta slag, som visbokskommittén kunnat hopsamla och ansett sig kunna trycka. Samlingen bestod kanske framför allt av visor som författats av bergseleverna själva, men även allmänt sjungna teknologvisor och gamla kända visor av den typ, som nu skulle kallas schlager eller allsånger, voro medtagna. Visbokskommittén nedlade en otrolig möda på att få samlingen så representativ och fullständig som möjligt. Icke minst arbete bestod i upptecknandet av de till visorna hörande melodierna. Men så blev också »100 Visor» en utomordentlig källa att ösa ur för kommande visbokskommittéer. Den första efterföljaren blev »Teknis Visbok» 1930, som nu redan hunnit komma ut i flera upplagor.

Disponent *Janne Kempe* avslutar sitt företal till »100 Visor» med en andfådd suck och en stillsam förhoppning om att icke vidare behöva vara visboksredaktör i orden: »Till 200-årsjubileet utkommer nog en utvidgad, bättre och fullständigare upplaga.»

Den nya upplagan har emellertid redan blivit aktuell. Skälen äro två. Dels har »100 Visor» sedan länge varit utgången, dels går Bergshögskolan eller, som det numera

måste heta, Tekniska Högskolans avdelning för bergsvetenskap att fira 125-årsjubileum. Disponent Kempe har återigen ställt sig till förfogande, nu som medlem i den tvåmannakommitté, som på uppdrag av jubileumskommittén står för utgivandet av den nya upplagan. På grund av jubileet och det utökade vismaterialet presenteras denna såsom »125 Visor».

Bergseleverna av yngre datum hava icke vansläktats med avseende på sången under bergsresorna. Kommittén har i själva verket erhållit ett så rikligt tillskott av nya visor från de sista 25 åren, att det visat sig nödvändigt att utesluta en betydande del av de numera minst sjungna visorna ur »100 Visor». Urvalet har skett efter anvisningar från några av den senaste 25-årsperiodens mer bemärkta sånggeneraler. Kommittén har även haft stor nytta av sista upplagan av »Teknis Visor», ävensom av personlig erfarenhet från sången under de senaste årens bergsresor.

På grund av den korta tid, som stått till förfogande för visornas utgivande, har kommittén icke kommit i förbindelse med samtliga årskursers sångledare, men eftersom det visat sig att de allra flesta visor leva under ett antal på varandra följande årskurser, tror kommittén, att åtminstone de värdefullaste nya visorna kommit med i »125 Visor». I ett par fall ha dock tyvärr bidrag, som väl skulle ha kunnat försvara sin plats i visboken, insänts för sent. Redaktionens strävan att kunna ange varje visas författare har heller icke krönts med fullständig framgång. Uppgifter häröver, ävensom eventuella rättelser, tillägg och kommentarer emottagas därför gärna för att samlas till en kommande upplaga, om icke förr, så till 150-årsjubileet.

Melodierna ha, som tidigare, vållat särskild möda. Ett stort antal allmänt kända melodier ha icke ansetts behöva medtagas. I åtskilliga fall saknas dock tyvärr melodier,

som borde hava varit med. I andra fall åter ha olika versioner av en och samma melodi förefunnits. Några av de i »100 Visor» tryckta visorna sjungas numera även med större eller mindre avvikelser från den i »100 Visor» angivna melodien. Dessa melodier ha ändrats till närmare överensstämmelse med nu allmänt sjungen melodi endast i de fall kommittén haft anledning misstänka, att felaktigheter vid upptecknandet redan från början insmugit sig. Beträffande de nytillkomna visorna har kommittén däremot strävat efter att få melodierna i så god överensstämmelse med den nu levande traditionen som möjligt. Vissa medvetna, smärre skiljaktigheter mellan orden i den tryckta texten och den under melodistämman skrivna texten antyda dock ibland på sitt sätt de varianter, som äro i bruk.

Å kommitténs vägnar ber jag till sist att få tacka de sångledare och övriga f. d. bergselever som blivit påstöta och som beredvilligt lämnat sina bidrag och även i övrigt gjort sin medverkan. Om några namn skola nämnas, blir det disponent *Per Ekman*, direktör *Carl Sebardt* och teknolog *Per Fahlström*.

I förhoppning om att de äldre bergsmännen skola återfinna tillräckligt många av sina gamla visor för att de i minnet skola kunna återuppliva studiernas och bergsresornas sägnomspunna och minnesrika tid, och i förhoppning även om att de kommande årens bergselever här skola få en stomme att bygga vidare på, överlämnas alltså härmed »125 Visor» såsom ett icke alldeles betydelselöst medel till den sammanhållning och gemenskap i glädje och arbete mellan äldre och yngre bergsmän, som vår bergshantering har såsom en kraftkälla.

Stockholm den 15 september 1944.

Sture Mörtzell.

måste heta, Tekniska Högskolans avdelning för bergsvetenskap att fira 125-årsjubileum. Disponent Kempe har återigen ställt sig till förfogande, nu som medlem i den tvåmannakommitté, som på uppdrag av jubileumskommittén står för utgivandet av den nya upplagan. På grund av jubileet och det utökade vismaterialet presenteras denna såsom »125 Visor».

Bergseleverna av yngre datum hava icke vansläktats med avseende på sången under bergsresorna. Kommittén har i själva verket erhållit ett så rikligt tillskott av nya visor från de sista 25 åren, att det visat sig nödvändigt att utesluta en betydande del av de numera minst sjungna visorna ur »100 Visor». Urvalet har skett efter anvisningar från några av den senaste 25-årsperiodens mer bemärkta sånggeneraler. Kommittén har även haft stor nytta av sista upplagan av »Teknis Visor», ävensom av personlig erfarenhet från sången under de senaste årens bergsresor.

På grund av den korta tid, som stått till förfogande för visornas utgivande, har kommittén icke kommit i förbindelse med samtliga årskursers sångledare, men eftersom det visat sig att de allra flesta visor leva under ett antal på varandra följande årskurser, tror kommittén, att åtminstone de värdefullaste nya visorna kommit med i »125 Visor». I ett par fall ha dock tyvärr bidrag, som väl skulle ha kunnat försvara sin plats i visboken, insänts för sent. Redaktionens strävan att kunna ange varje visas författare har heller icke krönts med fullständig framgång. Uppgifter häröver, ävensom eventuella rättelser, tillägg och kommentarer emottagas därför gärna för att samlas till en kommande upplaga, om icke förr, så till 150-årsjubileet.

Melodierna ha, som tidigare, vållat särskild möda. Ett stort antal allmänt kända melodier ha icke ansetts behöva medtagas. I åtskilliga fall saknas dock tyvärr melodier,

som borde hava varit med. I andra fall åter ha olika versioner av en och samma melodi förefunnits. Några av de i »100 Visor» tryckta visorna sjungas numera även med större eller mindre avvikelser från den i »100 Visor» angivna melodien. Dessa melodier ha ändrats till närmare överensstämmelse med nu allmänt sjungen melodi endast i de fall kommittén haft anledning misstänka, att felaktigheter vid upptecknandet redan från början insmugit sig. Beträffande de nytillkomna visorna har kommittén däremot strävat efter att få melodierna i så god överensstämmelse med den nu levande traditionen som möjligt. Vissa medvetna, smärre skiljaktigheter mellan orden i den tryckta texten och den under melodistämman skrivna texten antyda dock ibland på sitt sätt de varianter, som äro i bruk.

Å kommitténs vägnar ber jag till sist att få tacka de sångledare och övriga f. d. bergselever som blivit påstöta och som beredvilligt lämnat sina bidrag och även i övrigt gjort sin medverkan. Om några namn skola nämnas, blir det disponent *Per Ekman*, direktör *Carl Sebardt* och teknolog *Per Fahlström*.

I förhoppning om att de äldre bergsmännen skola återfinna tillräckligt många av sina gamla visor för att de i minnet skola kunna återuppliva studiernas och bergsresornas sägnomspunna och minnesrika tid, och i förhoppning även om att de kommande årens bergselever här skola få en stomme att bygga vidare på, överlämnas alltså härmed »125 Visor» såsom ett icke alldeles betydelselöst medel till den sammanhållning och gemenskap i glädje och arbete mellan äldre och yngre bergsmän, som vår bergshantering har såsom en kraftkälla.

Stockholm den 15 september 1944.

Sture Mörtzell.

O, GAMLA KLANG- OCH JUBELTID*

Oh, alte Burschenherrlichkeit.

Oh, alles Burschen - Herrlich-keit, Wo
hin bist du ver-schwunden? Wei kehrtst du weider,
goldne Zeit, so frei und un - ge - bunden?
Ver - ge - bens spä'h'ich rings umher, ich
finde deine Spur kein mehr. O,
jerum, jerum je - rum (bum) O que mu - ta - tio
ve - rum.

O, gamla klang- och jubeltid,
ditt minne skall förbliva
och än åt livets bistra strid
ett rosigt skimmer giva!
Snart tystnar allt våra yra skämt,
vår sång blir stum, vårt glam förstämt;
o, jerum, jerum, jerum,
o, quae mutatio rerum!

Var äro de, som kunde allt,
blott ej sin ära svika,
som voro män av äkta halt
och världens herrar lika?

De drogo bort från vin och sång
till vardagslivets tråk och tvång;
o, jerum, jerum, jerum,
o, quae mutatio rerum!

Filosof:

Den ene vetenskap och vett
in i scholares mängder,

Jurister:

den andre i sitt anlets svett
på paragrafer vränger,

Teologer:

en plåstrar själen, som är skral,

Medicinare:

en lappar hop dess trasiga fodral;
o, jerum, jerum, jerum,
o, quae mutatio rerum!

Men hjärtat i en sann student
kan ingen tid förfrysa,
den glädjeeld, som där han tänt,
hans hela liv skall lysa.
Det gamla skalet brustit har,
men k ä r n a n finnes frisk dock kvar,
och vad han än må mista,
den skall dock aldrig brista!

Så slutet, bröder, fast vår krets
till glädjens värn och ära!
Trots allt vi tryggt och väl tillfreds
vår vänskap trohet svära.

Lyft bågarn högt, och klinga, vän!
 De gamla gudar leva än
 bland skålar och pokaler,
 bland skålar och pokaler!

Efter »O, alte Burschenherrlichkeit!» (1825).

3.

I CALIFORNIEN*

I Ca-li-for-ni-en, där himme-len är blå, där
 näk-ter-ga-lar slå, falle-ri fa-de-rat-la la lan
 lej Tjol ih! Su-sanna, grät in-te för din
 vän. Nu-re-ser jag till Ca-li-for-ni-en, Kommer
 al-drig mer i-gen. Tjol

I Californien,
 Där himmelen är blå,
 Där näktergalar slå,
 Falleri faderallan lallan lej. Tjol!

Där är varenda sten
 Av silver eller gull.
 Av sten är jorden full.
 Falleri etc.

Lyft bågarn högt, och klinga, vän!
De gamla gudar leva än
bland skålar och pokaler,
bland skålar och pokaler!

Efter »O, alte Burschenherrlichkeit!» (1825).

3.

I CALIFORNIEN*

I Ca-li-for-ni-en, där himme-len är blå, där
näk-ter-ga-lar slå, falle-ri fa-de-ral-la la lan
lej Tjo! Åh! Su-sanna, gräl in-te för din
vän. Nu- re-ser jag till Ca-li-for-ni-en, Kommer
al-drig mer i-gen. Tjo!

I Californien,
Där himmelen är blå,
Där näktergalar slå,
Falleri faderallan lallan lej. Tjo!

Där är varenda sten
Av silver eller gull.
Av sten är jorden full.
Falleri etc.

För pengar får man där,
Så mycket punsch man vill,
Och sjön är full av sill.
Falleri etc.

Där är varenda mö
Så fager som en ros,
Fast ungdomen flytt sin kos.
Falleri etc.

Där är man ingenjör
Och lever tills man dör,
Det råar man inte för.
Falleri etc.

Åh! Susanna,
Gråt inte för din vän.
Nu reser jag till Californien.
Kommer aldrig mer igen. Tjo!

8.

OG ALLE PROFESSORERNE

Og al-le pro-fes - so - rer-ne, al-le
 pro-fes - so - rer - ne blev drukket un-der
 bor-de - ne. Tjid-de-vid-de - vitt bom-bom.

Og alle professorerne, alle professorerne
 blev drukket under bordene.
 Tjiddeviddevitt bom-bom!

Og alle assistentene, alle assistentene,
 dem tog politibetjentene!
 Tjiddeviddevitt bom-bom!

Og alle — studentene, alle — studentene,
 dem dompet stött på tentene!
 Tjiddeviddevitt bom-bom!

9.

HÄR ÄR GUDAGOTT

Ur Gluntarne.

Larghetto cantabile
 Här är gu - da - gott an va - ra.
 Oh, vad li - vet dock är skönt!
 Hör vad fröjd bland fåg - lars ska - ra, se, hur
 grä - set ly - ser grönt! Humlan sur - rar,
 fjä - rilh prä - lar, lär - ban slår i skyn sin
 drill, och ur nob - tar fyll - da skå - lar
 dric - ka oss små blommor till.

I fullständig sättning hos Carl Gehrman's Musikförlag.

11.

GUBBEN NOAK*

The musical score is written on five staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 2/4 time signature. The melody is simple and rhythmic, with lyrics written below the notes. The lyrics are in Swedish and describe the story of Noah's Ark.

Vi prisa gärna gamla testam-
entets dar, då
levde para- di set ut-i en och var, Vår Herre skipa-
de själv lag och rätt. Men nu så går det till uppå ett
annat sätt gunås, tra-la-la-la, gunås, tra-la-la-
la, gu-nås, tra-la-la-la-la-la-la-lej.

Vi prisa gärna gamla testamentets dar,
då levde paradiset uti en och var,
Vår Herre skipade själv både lag och rätt,
men nu så går det till uppå ett annat sätt.
Gunås, tralalala
gunås, tralalala
gunås, tralalalalalalalej.

Men när som ondskan började bli allt för svår,
så gav Gud människan ett tusen nådaår.
Om efter denna tid, hon ej var bättre då,
så skulle varje käft inunder vatten gå.
För synd etc.

Men när de tusen nådaåren voro slut,
 så var man ej en smula bättre än förut.
 Vår Herre sände då en väldig syndaflood,
 att bota både folk och få för övermod.
 Bra hårt etc.

Men för att jorden ej för folktom skulle bli,
 så lät Gud Noak från förstörelsen gå fri.
 Han jämte sin familj, från sjönen räddades
 och i en ark av Herren själv instuvades.
 Med gods etc.

Det blev ett hiskligt regnande i många dar,
 så att av jorden ej enda fläck blev kvar,
 Som ej i sjön blev sänkt, och allt som fanns blev dränkt.
 Det var ej roligt ute va' helt oförtänt
 just då etc.

När Noaks drevo kring som bäst en stormig natt,
 så stötte skutan uppå berget Ararat.
 Och gubben Noak då på däck^{et} rusa' opp,
 och efter gumman Noak kom i kort galopp
 och skrek etc.

Det blev en faslig villervalla i en hast,
 di trodde hin skull' taga både båt och last.
 Men gubben rådigast av alle man på däck
 sprang ner i skutan för att se om den var läck
 av törn etc.

Men skutan höll för den var ej av engelsk plåt.
 Från Sverige var varenda bit i Noaks båt.
 Och gubben Noak, glad att vara själv vid liv
 omfamna söner, döttrar och sitt eget viv
 och sjöng etc.

Men hade gubben Noak drunknat med sin fru,
 på havets botten låge vi då alla nu.
 Och därför Noaks skål i botten tömma vi,
 ty han har räddat oss ifrån att fiskar bli.
 Hans skål etc.

12.

JONAS OCH VALFISKEN*

Och Jo-nas, han var just en Her-rens pro-fet, som
 bodde i Nineve stad, som man vel, men
 fan gav han Moses och la-gar och bud och
 gav sig i gurgel med Herren sin Gud. Sing
 du-de-le du-de-le du-de-le dej-Sing
 du de-le du-de-le du-de-le dej. Sing
 du-de-le du-de-le du-de-le dej Sing
 du-de-le du-de-le du-de-le dej.

Och Jonas, det var just en Herrens profet,
 som bodde i Nineve stad, som man vet —
 men fan gav han Moses och lagar och bud
 och gav sig i gurgel med Herren sin Gud.
 Sing dudele dudele dudele dej.

Men stukader vart han av Herranom tvärt
och vände i ilskan Gud fader sin stjärt
samt drog för att håna bottforerna på
och gick ned till havsstranden gnolande så:
Sing dudele dudele dudele dej.

Där låg just ett fartyg till segels berett
och Jonas han köpte en fördäcksbiljett,
gick därpå ombord med sitt pick och sitt pack
samt satt sej med skepparn och spelade knack.
Sing' dudele dudele dudele dej.

Men när de nu kommit ur sikte av land,
så uppstod ett väder, som händer ibland —
och sjömännen nu skyllde Jonas för det,
som låg i en spyföck, gav över och grät.
Sing dudele dudele dudele dej.

Och sjömännen togo profetens person
och vrok den i havet förutom pardon.
Där sam nu en valfisk, som hungra och svalt,
han slukade Jonas med stövlar och allt.
Sing dudele dudele dudele dej.

Så var den profeten i valfiskens buk
och luktade sältran samt kände sig sjuk,
men skulle dock sist med sin lott blivit van,
om ej genom anus det dragit som fan.
Sing dudele dudele dudele dej.

Men nu i sitt sinne vår Jonas blev spak.
Det gick icke längre att hålla sig rak,
han satt på ett revben och blickade stum
på allt vad som fanns i det ödsliga rum.
Sing dudele dudele dudele dej.

Då blev Herran rörd uti faderligt sinn.
Han gav så ett kräkpulver valfiskens in,
och Jonas blev utspydd med hiskelig fart
som det står i bibeln, så tydligt och klart.
Sing dudele dudele dudele dej.

Så gick den profeten till Nineve stad
med håg i sitt sinne, i själen så glad,
predika där både med kläm och geni
för the Nineviter, som strunta däri —
Sing dudele dudele dudele dej.

13.

ELVIRA MADIGAN*

Un-der-li-ga sa-ker hån-da, som ro-
maner fyl-la kan. Äm-ne till en
dikt må-hända var El-vi-ra Ma-di-gan.

Underliga saker hända,
som romaner fylla kan.
Ämne till en dikt måhända
var Elvira Madigan.

Vacker var hon som en ängel,
tjusande att se uppå,
smärt om livet som en stängel,
kind så röd och ögon blå.

Och stormen rasar och åskan går
och höga böljor emot klippan slår.
Det blixtrar till och den fången såg
sin sångarvän i böljan låg.

»Att sitta inspärrad i en bur»,
så klagar fången, »ack jag arma djur.
Min Sigrids öde jag dela må,
min grav skall bliva böljan blå.»

Och fången ensam i tornet satt,
till dess han rymde därifrån en natt.
Han störtar sig uti böljan blå
för att sin Sigrid återfå.

Som vålnader man sen sett dem gå
ibland de höga bergen grå.
Och Älvsborgs bölja den viskar än
om Herman och hans sångarvän.

17.

OM SKRÄDDARN SOM DRUNKNA*

1 Tu - na för - sam - ling i ja - nu - a - ri
mä nad, där drunkade en skräddare allt bredevidensjö.

I Tuna församling
i januari månad,
där drunknade en skräddare
allt bredevid en sjö.

Han hade fått sig brändeivin,
där nere hos Per Anders.
Han var fäll lite plägader,
som vållade hans död.

Så tog han på sig skridskor,
de falskeliga slädar.
Han kunn fäll aldri ana,
att isen var så svag.

Men jåk'len han vart lurader,
ty det gick håll på isen,
och han föll ner i hålet
och drunkna som en katt.

Där låg han på sjöbottnen
och såg de stjärnor blänka
och vifta kalla handen:
»farväl min fästemo».

Hans fästemo Johanna
hon sörjde sig fördärvader.
Men nu så är hon gifter med
skomakaren i byn.

Och akten er för skridskor
de falskeliga slädar,
ty genom dem har drunknat
en skräddaregesäll.

Och viljen I veta,
vem visan diktar haver
så är det Nils Melander
en skräddare så båld.

AMANDAS LILLA HÄST*

A man-da hon tjän-te hos skräddarmästar Kropp och
 drömde om att svinga sig ut-i världen opp. Hon
 önska sig bland annat, som flickor önska mest, en
 stor och bussig fästman och så en li-ten häst, hon
 så en li-ten häst.

Amanda hon tjän-te hos skräddarmästar Kropp
 och drömde om att svinga sig uti världen opp.
 Hon önska sig bland annat, som flickor önska mest,
 en stor och bussig fästman och så en liten häst.

En dag när en snusbod hon råka gå förbi,
 så köpte hon en lottsedel till ett lotteri.
 Hon trodde till »Dramatens», men sicken en molest!
 Det var ett lotteri, där man vinner sig en häst.

Vid Djurgårdens cirkus en dag Amanda stod
 med ansiktet så rött som hon doppat det i blod.
 Och tätt vid hennes sida som skinnet kring en läst
 med huvudet på sned stod Amandas lilla häst.

Nog måste man väl medge, det var ett kitsligt fall,
 ty inte har en flicka, som tjänar, något stall.
 Och fastän hennes fällbänk bland fällbänkar var bäst,
 så inte fanns där plats för Amandas lilla häst.

Men när som hon trodde, att allting var förbi,
 så kommer där en prisse, som hade åkeri.
 Han fria till Amanda med mången ljuvlig gest
 och lova bli en far för Amandas lilla häst.

Och ordet han höll, så en dag i högtidsskrud
 var åkarn hennes brudgum och hon var åkarns brud.
 Men säg, vem tror Ni drog dem iväg till kyrkans präst,
 det var, så sant jag lever, Amandas lilla häst.

Och åren ha gått och tre flickor har hon fått,
 men plötsligt kom en pojke, och då förstas blev brått.
 Man köpte korb och skinka till dopets helga fest,
 men sursteken den var av Amandas lilla häst.

OM KÄRLEK*

Vivace con brio
 Det var en gång när jag var ung och glad, fa-le-
 ra. Jag bodde strax in-till en li-ten stad fal-le-
 ra. En lyc-ka hade där så när mig hänt, fal-le-
 ra. Det var strax ef-ter sen' jag blev stu-dent fal-le-
 ral-li - ral-li ral-li ral-li ral-li ral-li
 rej, fal-le - ra.

Ben slinka in i mollskinnböxor,
och tiden slinker i ett nu,
och drängar slinka in till köksor,
men i mitt hjärta slinker Du.

Gud Fader härskar i sitt rike,
kung Oscar härskar uti tu.
Arbetarn härskar genom strike,
men i mitt hjärta härskar Du.

25.

I KOLMÄTAREGRÄND*

Det näktar och bjäktar med kärlekens ljus, det är
tre trappor upp i ett envåningshus ut-i
stan, ut-i stan, ut-i Kolmä-tar-gränd ut-i
stan. För ralje-ri och ka-nalje-ri och
drickom tjoliman hej. För drickom tjoli-man
hej, för drickom tjoliman hopp la, la,
hopp la, la, la, la.

Det näktar och bjäktar med kärlekens ljus,
det är tre trappor upp i ett envåningshus
uti stan, uti stan,
uti Kolmätaregränd uti stan.

För raljeri och kanaljeri
och drickom tjoliman hej.
För drickom tjoliman hej,
för drickom tjoliman hopp la la, hopp la la la la!

Jag hade en flaska med konjak uti,
som jag fått av en skralla, som hette Sofi,
uti stan, uti stan,
uti Kolmätaregränd uti stan.
För raljeri och kanaljeri etc.

Det var härom kväll'n när jag gick till min vän,
som jag fick mig en smocka i Kolmätaregränd
uti stan, uti stan,
uti Kolmätaregränd uti stan.
För raljeri etc.

26.

O, SUSANNA!*

Näst in-till en kyss av ett fe-ma-rin lyckel
jag bäst om champagnervin. För jag inle det så ger jag
allting hin och tar hällre in stryk-nin. O, Su-
sanna, varför reste du från mej? När du
visste så för-baskade väl all mitt hjärta älskade dej!

Näst intill en kyss av ett feminin
tycker jag bäst om champagnevin.
Får jag inte det så ger jag allting hin
och tar hellre in stryknin.
O, Susanna, varför reste du från mej?
när du visste så förbaskade väl,
att mitt hjärta älskade dej.

Alla vackra flickor vilja gifta sej
och de fula med vilja gifta sej.
Alla vackra flickor vilja gifta sej,
men ingen vill ha mej.
O, Susanna, varför reste du från mej?
när du visste så förbaskade väl,
att mitt hjärta älskade dej.

Femhundra käringar i Lundströms kök
i Lundströms kök, i Lundströms kök,
alla var di fulla utom en, som söp,
utom en, som söp sej full.
O, Susanna, varför reste du från mej?
när du visste så förbaskade väl,
att mitt hjärta älskade dej.
Tjo!

27.

EN KVÄLL JAG SATT I ROMA

Sjungen av Nils Lundgren.

Con bris

En kväll jag satt i Roma, och njöt cigar'ns a-ro-ma, mu-
si-ken La Pa-lo-ma, i B-dur stäm* de upp.

En kväll jag satt i Roma
och njöt cigar'ns aroma,
musiken La Paloma
i B-dur stämde upp.

Då kom där en senorita
med kinder liljevita
och svart som antracita
var hennes lockars svall.

Hon slog sig ned breve'o
och sade: »Min Romeo
bjud mig på en kopp te'o
för evigt blir jag din.»

Musiken spela' Verdi.
När den med de' var färdi,
jag elegant och värdi
med henne följde hem.

Vi spelade casino
berusade av vino,
jag drog ned rullgardino
och kysste henne lätt.

Då kom där en signore
och skrek i hög tenore,
att jag min arma dåre
bedragen blivit fräckt.

Så drog han fram en pistolo,
men jag klev upp från stolo
och elegant helt solo
min pennkniv plocka fram.

Sen blev det en duello,
jag stred som en Othello
och i hans akterkastello
min pennkniv rände in.

Nu ligger han på bår han
och där förträffligt mår han,
men jag, jag fick senoran
och är nu hennes man.

28.

SERENAD*

Signo-ri-la, Ni va prome-ne-ro. Ackompag-
ne-ro jag med mi som-bre-ro. O, jag
va-ra ki-li ca-val-liero. Signo-ri-la då
Ni pro-me-ne-ro. Oh, Ma-don -
na espag-ro - la, ge mig di pa-ro -
la - Oh, Ma-don - na espag-no -
la. ge mig di pa-ro - - la

Signorita Ni va promenero.
Ackompagnero jag med mi sombrero.
O jag vara kili cavalliero.
Signorita då Ni promenero
.: Oh, Madonna spagnola, ge mig di parola. .:

Signorita är jag med mantilja.
O jag struntar i hela kodilja.
En så'n dära signor luktartilja.
Jag har toreador i Sevilja.
.: I Sevilja, briljantissimo, han är mer bravissimo. .:

Signorita Ni vara liano.
Med en toreador babiano.
Om Ni låta mig kamma nolliano.
Så per Bacho skall jag ta mej fanio.
.: Med stilletto, sticka till you, à la italiano. .:

29.

NÄR JAG VAR EN UNG CABALLEIRO¹

När jag var en ung caballeiro,
jag levde i Rio Janeiro.
Jag levde för kärlek, för solsken och sång,
för kärlek, för solsken och sång. Pling-plong!
Tra-la-la-la-la-la la-la-la-la-la-la!
För kärlek, för solsken och sång. Pling-plong!

En dag på Piazzetta Patrulla
jag mötte en stilig fanciulla,
som levde för kärlek etc.

Jag gjorde en djup revencia.
Hon sade: Mitt namn är Valencia.
Jag lever för kärlek etc.

¹ Med tillstånd av Nathorst-Böös & Essén Advokatbyrå.

36.

I DAG, ETT SLAG —

Sjungen av Åke Bergendahl.

*I dag, ett slag, på Strömparterrn jag gick att
andas sommarvind, som dof-tar ut-av lind. Där
mötte mej en flicka, som vänligt på mej blicka, för
sing-e-la-ding-sing-sing, för de gör in-ge-n-ting. Där
de gör ing-en-ting.*

I dag, ett slag, på Strömparterrn jag gick,
att andas sommarvind, som doftar utav lind.
Där mötte mej en flicka, som vänligt på mej blicka'
för singeladingsingsing, för de gör ingenting.
Där mötte mej...

I ett, så lätt, den sköna fördes bort,
och i en berså så tätt, där skaptes kärlek blott.
Sen börja' jag att taga, så mycket jag behaga,
för singeladingsingsing...
Sen börja' jag att...

Men se, o ve, där träder fram en karl
med ilskan i sin blick han mej i kragen tar.
Låt bli min flicka, herre, för annars blir det värre,
för singeladingsingsing...
Låt bli min flicka...

Kurat, så flat, jag skamsen smög mig bort.
Den varning som jag fått, den kanske gör mig gott.
För aldrig mer jag brinner, för Strömparterrens gudinner
och för singeladingsingsing, för det gör ingenting.
Nej aldrig mer jag brinner...

37.

PÅ LANDSVÄGEN

Sjungen av Åke Bergendahl.

*På landsvägen jag vandrat har i många herrans år i-
bland var väder-leken bra, i-bland så var den svår.
Bönderna var si och så, flickorna var bäst ändå, för av
dem man fick logi och slapp att ut-e-stängder bli och se på
stjärnorna de små under himmelen den blå, de
blinka så förtroligt nu e-mot oss bå-da två.*

På landsvägen jag vandrat har i många herrans år,
ibland var väderleken bra, ibland så var den svår.
Bönderna var si och så, flickorna var bäst ändå,
för av dem man fick logi och slapp att utestängder bli
och se på stjärnorna de små under himmelen den blå,
de blinka så förtroligt nu emot oss båda två.

Jag lagt ut mina krokare, jag lagt ut mina garn,
och många har jag fångat av Evas vackra barn.
Mången gång på huvudstup svurit trohet för en sup,
men det bästa är ändå, att på knä för köksan stå
och se på stjärnorna...

I Uppsala en flicka min tro jag svurit har,
jag lagt'nä vid mitt hjärta, där ska hon ligga kvar.
Men herre je, vad stackarn grät, när jag mej från henne slet.
Vart jag vänder, vart jag går, hon mej städse följa får
och se på stjärnorna...

När vi te Stockholm reser och upp till prästen går,
så ska han fråga henne, som vid min sida står:
>Säg, vill Du älska detta stöd, Knutte B. i lust och nöd,
ska hon hojta till ett >Ja, så taket lyfts från väggarna,
och se på stjärnorna...

38.

GERDA

Jag älskar dig i nöd och lust, trogen dig är,
allt intill livets sistaste pust trohet dig svär.
Du är så läcker och så rar som en maräng, och
hela min hjärtelängtan har blott en refräng:
Gerda, min lilla Gerda, Gerda, säg ja, o, ja,
Gerda, min lilla Gerda, Gerda, säg ja!

Jag älskar dig i nöd och lust, trogen dig är,
allt intill livets sistaste pust trohet dig svär.
Du är så läcker och så rar som en maräng,
och hela min hjärtelängtan har blott en refräng:
Gerda, min lilla Gerda, Gerda, säg ja, o, ja,
Gerda, min lilla Gerda, Gerda, säg ja!

Snart är det nu din namnsdag igen,
då köper jag en papegoja åt min vän av sällsynt slag.
Den jag då dressera skall att pigg och kry
väcka dig med denna trall, så nått och ny:
Gerda, min lilla Gerda etc.

Men om det icke rör ditt unga liv, och du är hård,
då skickar jag ett positiv in på din gård.
En bruner italienare veven då drar
och sjunger tremulerande i åtta dar:
Gerda, min lilla Gerda etc.

Ack, den som hade röst med klang båd' stark och stor,
genast jag toge engagemang som gäll tenor,
gick så på Operan en kväll så glad och fri,
och som Zellman i Wilhelm Tell jag då bums klämde i:
Gerda, min lilla Gerda etc.

Det är ju uniformen mestadels som drar.
Nu är jag militär till häst, katten till karl.
Nu kan jag alla flickor få — Gerda det vet —
när som jag mina toner slår ur min trumpet:
Gerda, min lilla Gerda etc.

Gösta T:son Bergendal.

ATALANTA

Nu vill jag mitt hjärta för dig å-der-
 lå-ta och sända en hälsning på skrivan-des
 vis, när skeppet det gungar på böl-jan den
 vå-ta och vinden den blåser en kärlekens
 bris. Den vinden den är av be-syn-nerligt
 slag, ibland är den stark och i-bland är den
 svag. För den gör mig så li-vad och så
 ro-lig fal-le-val-la, för den gör mig så
 li-vad, så ro-lig fal-le-val

Nu vill jag mitt hjärta för dig åderlåta
 och sända en hälsning på skrivandes vis,
 när skeppet det gungar på böljan den våta
 och vinden den blåser en kärlekens bris.
 Den vinden den är av besynnerligt slag,
 ibland är den stark och ibland är den svag.
 För den gör mig så livad och så rolig falleralla,
 för den gör mig så livad, så rolig falleralla!

Ja dig Atalanta jag städse påtänker
 när sola' går ner och när som hon går opp,
 när månen sitt guld över böljorna stänker,
 så är du ock hos mig från köl och till topp.
 Och när som jag lägger mig uti min koj,
 då är du ock hos mig fast bara på skoj.
 För det gör mej så livad etc.

Ja dig jag påtänker när såsom jag äter
 och när som jag dricker den törstandes drick,
 mitt tarvliga mål utav sill och potäter
 mig tyckes beskådat av din blåda blick.
 Ja, alla de blomster på levnadens stig
 jag ej vill bortbyta mot blickar av dig.
 För det gör mej så livad etc.

Där går du och diskar på trista hotellet,
 den lott du har fått den är enkel, min vän.
 Men när du en gång blir min maka i tjället,
 då skola vi väl taga skadan igen.
 Mitt hjärta, — ack om en tallrik det var
 som du finge diska i alla din' dar.
 För det gör mej så livad etc.

Och när du om kvällen dig lägger att njuta
 den sovandes ro, som beläker din själ,
 då skall du få höra de slag på din ruta
 av tusendes fugglar som sjunga: må väl!
 De tusendes fugglar som sjunga: må väl
 är tusende tankar till dej från min själ.
 För det gör mej så livad etc.

40.

NU Ä' DE FEST HOS GUSTAVSSON

Sjungen av Per Ekman.

Appassionato

Hör man ett glam i Bir - ka, fram emot
el - va cir - ka, ett par tre dragspel gnäl -
la, massor av kor - kar smäl - la, skärvar av
glas som fal - la, ungdom som hög - ljutt träl -
la, salvor av skratt som skal - la. Säg va'
ä' - do' då! Jo då ä' de' fest hos Gus - tav -
son, Bir - ka - ga - tan i tju - gu - två. Då ä' de'
fest hos Gus - tav - son, Bir - ka - ga - tan tju - gu - två.
Hör hur de' bra - kär, hör hur de' kna - kär,
hela hu - set va - kar, för Gus - tav - sons skull.

Hör man ett glam i Birka
fram emot elva cirka
ett par tre dragspel gnälla
massor av korkar smälla

skärvor av glas, som falla
ungdom, som högljutt tralla
salvor av skratt, som skalla.
Säg va' ä' de' då?

Refr.:

.; Jo då ä' de fest hos Gustavsson
Birkagatan i tjugutvå. .;
Hör hur de brakar
hör hur de knakar
hela huset vakar
för Gustavssons skull.

Nere i trapp och farstu
någonting å la mars du
ljudet av heta kyssar
när man förbi dem kryssar
jumping så taket gungar
smällar av ess och kungar
blandat med rop av ungar.
Säg va' ä' de' då?

Jo då ä' de fest hos Gustavsson etc.

Grannen, som bor inunder
hör blott ett brak och dunder
kronan i taket slänger
lamporna gå ur gänger
vägglössen tappa tagen
tro det är ytt'sta dagen
familjen själv står slagen.
Säg va' ä' de' här?

Jo de' ä' fest etc.

Sen fram på morronkröken
 när dom ha sagt ajöken
 ner utför trappen drulla
 mer eller mindre fulla.
 Då är det »no kip kvajting»
 då ä' de' »only fajting»
 bara för tjei å gajting.
 Sicket jädra liv.

Efter en fest hos etc.

Uppt. efter Kalle Nämndeman.

41.

Å NOG SÅ VA JAG VILLER

Efter en gammal grammofonskiva i Klacka-Lerberg.

Candolare

Å nog så va' ja' vil - ler, ä' vil - ler va' ja'
 nog. Å nog för ja' gick sta' å fri - a ut - i
 fal - ler - ler - va ut - i fal - lan la. Å för en ung - or
 pi - ga en gammal kärring jag tog - Å tog

.: Å nog så va ja viller, å viller va ja nog :.
 för ja gick sta å fria
 uti fallerallera uti fallan la.
 .: Å för en unger piga en gammal kärring jag tog. :.

.: Hon hade några penningar å även en revers :.
 hon hade ock en ladugård
 uti fallerallera uti fallan la.
 .: Må rutiga kalvar och randiga kor å en gammal spat-
 tiger häst. :.

.: Nog tror jag hon kan leva ännu i många år :.
 men annars ä ho fuler
 uti fallerallera uti fallan la.
 .: I syna ä ho guler, å näsa skiner blå. :.
 .: Nu ångrar jag de smulor, som jag med henne får :.
 och hör I raska drängar
 uti fallerallera uti fallan la.
 .: Tag aldrig en kärring för pengar för ja vet hur de går. :.

42.

GÅ UNNA FRÅ' TUNNA*

Sjungen av Robert Höök.

Gå unna frå' tunna, hej du - de - li, gå unna, hej
 du - de - li, på slunna, hej du - de - li frå' tunna för
 nu ska' ja spela å knäppa å drilla å gnia å
 fe - la en vals på fi - ol. Stå in - te poj - kar
 där å va' så blyg, för lö - sera be - hö - ver inte
 mycke trug; di dansa så gärna le ljusan
 da'; bju' opp bara kvickt säger ja - - !

Gå unna frå' tunna, hej dudeli gå unna, hej dudeli på
 stunna, hej dudeli frå' tunna,
 för nu ska' ja spela å knäppa å drilla å gnia å fila en vals
 på fiol

Stå inte pojkar där å va' så blyg,
 för tösera behöver inte mycke trug;
 di dansa så gärna te ljusan da';
 Bju' opp bara kvickt, säjer ja'!

Hej lustigt nu stampa, hej dudeli å klampa, hej dudeli å
 trampa, hej dudeli å stampa;
 gå på mina gutta' å hoppa å skutta, i nävarna sputta å ta'
 bättre tag!

I töser små, gå bara på å sväng,
 så dansar I kanhända opp i brudesång.
 Ta' spjörn me' foten å snurra på,
 se så ser I dansen ska' gå.

Se para di svänger, hej dudeli å dänger, hej dudeli å
 flänger, hej dudeli å svänger;
 ja' står här så tonger å spelar å sjonger, men ja' har vatt
 onger å dansat ja' me';

men nu så ä ja' trött å svett å varm,
 å stråken blir för tong för min gamla arm;
 d'ä sista valsen, som går i kväll,
 å nu langa hit me' putell!

Gå unna frå' tunna, hej dudeli gå unna, hej dudeli på
 stunna, hej dudeli frå' tunna,
 För nu har ja' spelat å knäppit å drillat, å gniet å filat,
 å nu ä' ja' trött.

Ja' spelar inte, hör ni va' ja' sa';
 se sola har gått opp å de ä ljusan da',
 å inte så räcker de te en knörr,
 putellen ä tommer å törr.

43.

VANDRINGEN I VÄRLDEN

Ja vandrigen i världen ä' svår att tänka på, det
 finns så många öden som en ska' genomgå. Men
 den som har en trogen vän, en trogen och oppriktig' vän, han
 lätt-tar li-vets bör-da när sor-ga' trycker den.

Ja, vandrigen i världen är svår att tänka på.
 Det är så många öden, som en ska genomgå.
 Men den som har en trogen vän,
 en trogen och oppriktig vän,
 han lättar livets möda, när sorg bekymrat den.

Albert Engström.

44.

JOSEFIN

Glaniga
 Det var en gång en flic-ka, som het-te Jo-se-
 fin, Jo-se-fin-fin-fin, Jo-se, Jo-se, Jo-se-
 fin. Det en-da som hon äg-de det var en sy-ma-
 skin, sy-ma-skin-skin-skin, sy-ma-ma-ma-ma-skin.

Det var en gång en flicka, som hette Josefin,
Josefin-fin-fin, Jose, Jose, Josefin.

Det enda som hon ägde det var en symaskin,
symaskin-skin-skin, syma-ma-ma-ma-maskin.

Hon hade ock en fästman, som hette Jonatan,
Jonatan-tan...

Och han var inte fager, men hon var likadan,
likadan, dan...

Han ägade en skuta, som uppå böljan for,
böljan for, for...

Den hade han fått ärva utav sin gamla mor,
gamla mormorsmor...

Han skrivade ett brev till sin kära Josefin,
Josefin-fin...

Och bjöd'na uppå skutan med hennes symaskin,
symaskin-skin...

Och när de hade seglat uppå den blåa sjö,
blåa sjö, sjö...

De stötte mot en klippa invid den gröna ö,
gröna ö, ö...

Och Jonatan han sade: »Jag tror vi sitta fast,
sitta fast, fast...»

»Jag tror vi måste slänga en del av vår ballast,
vår ballast-last...»

Så slängde han ballasten och det var symaskin,
symaskin-skin...

Långsamt: Och efter den så slängde han sin kära Josefin,
Josefin-fin...

Nu går han där och sörjer sin kära Josefin,
Josefin-fin...

Hastigt: Som sitter där på havets djup och trampar sy-
maskin,
symaskin-skin...

45.

SVARTE RUDOLF

Se, svarte Rudolf han dansar,
han böjer sin nacke och ler,
han tänker på stormande nätter
i Amsterdams glädjekvarter.
;: Han drömmer om flickornas kransar,
om svävande bruna ben
vid stranden av blåa slätter
i Samoamånens sken. ;:

Han böjer sin nacke och blundar
i flygande roslagsvals.
Så höll han i smäktande lundar
sin arm om chilenskans hals.
;: Så böjde han krullig hjässa
en afton i negerbyn
mot trettonårig prinsessa
med eldsken på ebenholzhyn. ;:

Så dansa de svajiga karlar
på Malagas vinstänkta redd.
Den vitröda tösen bävar
bedårad, förlorad, förledd.
;: Hon ler i den väldiges nävar
åt allt vad han tog och han gav.
Hon suckar — och vinden svarar
från Ålands jäsande hav. ;:

E. A. Karlfeldt.

SKRUBBALUTTAN

Jan Persson tog hyra på en sku-ta och för till
Uleam, Buleam fimpom pej. Dit där pepparen den växer och
niggrorna de bo på skrubbaluttan tjo faderallan lej.

Jan Persson tog hyra på en skuta och för till Uleam, Buleam fimpom pej. Dit där pepparen den växer och niggrorna de bor på skrubbaluttan tjo faderallan lej.

Knappt hade han där välan kommit i lan' på Uleam, buleam fimpom pej, förrän niggrorna de kom och lade han' på vår man på skrubbaluttan tjo faderallan lej.

Så blev han visiterad, vaccinerad med mera på Uleam, buleam fimpom pej, och påhängd ett skynke som knappt räckte nedan på skrubbaluttan tjo faderallan lej.

Och se'n blev han införd till drottningen, som satt på Uleam, buleam fimpom pej, och slicka' sej om truten och rodnade i svart på skrubbaluttan tjo faderallan lej.

När nå'ra år hade gått, fyra, fem eller så på Uleam, buleam fimpom pej, så voro alla prinsar och prinsessorna grå på skrubbaluttan tjo faderallan lej.

Och drottningen hon satt där och rucka på sin tron på Uleam, buleam fimpom pej, och inbillade folket att det kom sej av sol'n på skrubbaluttan tjo faderallan lej.

Men det var ej så underligt att de den färgen fått på Uleam, buleam fimpom pej, för se blandar man svart med lite' vitt så blir det grått på skrubbaluttan tjo faderallan lej.

RALLAREVISA

Sjungen av Erik Berg.

Allegro spiritoso
Jag vann en tu-sen-lapp på lot-te-ri-et hä-rom-da-gen, ä då kan ni för-stå, att un-der-tock-nad var i ta-gen, ä jag ljöd på ka-las för al-la val-la-re-la-gen, vars ma-le ing-en sett min-sam i he-la Sveriges lann. Där fanns det vill jag me-nat, båd' aqu-a-vit och re-nat och äss. mel-lan åt vi lä-lu-koru som tids-för-driv. Vi dan-sa unga, gam-la, så tändör-na de skramla. Jag har ald-rig haft så ro-ligt i mitt syn-äi-ga liv.

Jag vann en tusenlapp på lotteriet häromdagen,
 å då kan ni förstå att undertecknad var i tagen,
 å jag bjöd på kalas för alla rallarelagen,
 vars make ingen sett minsann
 i hela Sveriges lann.
 Där fanns det vill jag mena't
 båd' akvavit och renat
 å dessemellan åt vi falukorv som tidsfördriv.
 Vi dansa unga, gamla
 så tänderna de skramla.
 Jag har aldrig haft så roligt i mitt syndiga liv.

På logen, där vi dansa, var det klackarna i taket,
 men golvet det var ruttet, så det svikta under knaket,
 å förr'n vi visste ordet av så ramla hela baket
 rätt ner bland lagårns kreatur
 å andra vilda djur.
 Jag hamna med en piga
 i båset hos en kviga,
 breve levde svärmor som ett sprucket positiv.
 Å korna som blev vakna,
 dom skrek så horna rakna.
 Jag har aldrig haft så roligt i mitt syndiga liv.

När nubben den tog slut och när vi höjt det sista hurret,
 så gick vi ner till sjön å satte fart på motorsnurret,
 men hur det var så ramla gumman svärmor ner i plurret,
 å som hon inte ville dän,
 så sjönk hon som en sten.
 Vi sökte å vi leta,
 men hitta blott en fläta,
 som jag skall sätta inom glas och ram min liv och kniv.
 Se'n sa' ja', de' va' jäken
 nu tar allt fan näcken.
 Jag har aldrig haft så roligt i mitt syndiga liv.

Sen for vi in till stan för att svärmors minne sörja
 med Madeira å champagnevin å annan smörja,
 men när det framåt kvällen blev för tråkigt, ja då börja
 vi ett slagsmål, som man gör ni vet,
 uti all enkelhet.
 Se'n minns jag inget förrän
 jag vakna bakom dörren
 i stadens enda enkelrum med gallerperspektiv.
 Jag låg å såg bå' tanter
 å flugor å elefanter.
 Jag har aldrig haft så roligt i mitt syndiga liv.

PETTER OCH FRIDA

Sjungen av Erik Berg.

Nu ska' ja' sjunga en bit ur det verk-li-ga
Hon gick i skogen och val-la-de kor-na på
livet, ber-te, Som ja' hört den be-rättas och
Och han gick på vägen och
sedan här ne-der - skrivit. Den
grävde på nödhjälpsar-be-te. Han
handlar om falskhet och kär-lek och svek,
tjä-na-de wet-ton och sju-ti - tus-ti-tud, och
hu - ru-som Pet-ter vart mager och blek. Hans kär-lek till
væ-han i fall att han snodde sig på. Det räckte till
Fri-da var snus och till ör-lig och sann, men hon lek-te med
bi-o-bil-jett, ty Fri-da han
Pet-ter och s-ö-g sig en anna'
skut-to ha för-s ta par-hett.
Han va' från Knarr-hutten i-från Sö-der - bär-ke,
Hon va' född i Gnisse - taf-ta sock-en uti När-ke.
Hon va' gla' i karar och han va' gla' i kvinns, ja,
tänk så-na konsti-ga män-ni-skor de finns.

Ja nu ska ja' sjunga en bit ur det verkliga livet, som ja' hört den berättas och sedan här nederskrivit. Den handlar om falskhet och kärlek och svek, och hurusom Petter vart mager och blek.

Hans kärlek till Frida var ärlig och sann, men hon lekte med Petter och tog sig en ann. Hon gick i skogen och vallade korna på bete, och han gick på vägen och grävde på nödhjälpsarbete. Han tjänade tretton och sjuttituttitvå i veckan ifall att han snodde sig på —. Det räckte till snus och till biobiljett, ty Frida hon skulle ha första parkett.

Och han va från Knarrhutten ifrån Söderbärke, hon va född i Gnissetofta socken uti Närke. Hon va gla i karar och han va gla i kvinns, ja, tänk såna konstiga människor de finns.

Ofta dom satt bakom gårdsgårn och kösste varandra, och det hade dom kläm på för dom hade tränat på andra. Men en kväll, när som Petter satt med Frida i knät, och hon bara snyfta och snusa och grät, till sist slapp det ur'na! O Petter mig fräls, du måste, du måste nog ge mig en päls. Ja, Petter han gick där och grunnade länge på tanken, men till sist gick han in och tog ut ett par hundra på banken.

Och han köpte en päls utav äkta kanin och en söndagsklänning av crepetisjin och en annan blåsa med blommor uppå, fast den var så stor, så den hade dom båda två.

Och han va från Knarrhutten ifrån Söderbärke, hon va född i Gnissetofta socken uti Närke. Hon va gla i karar och han va gla i kvinns, ja, tänk såna konstiga människor de finns.

Men nu började Frida att bli litet högfärdstokig,
 hon tyckte, att Petter va kantig och klumpig och krokig.
 Och hon blev så nobel och så kulturell,
 så hon skulle dansa på stans stadshotell.
 Och Petter han fick ta och hyra en bil,
 och till Askersund for dom av som en pil.
 Och in på hotellet klev Frida med nosen i vädret —
 och efter kom Petter med tummen i svängremmalädrät —.
 Ja, Frida den släppte dom in utan prut,
 men Petter, den tog dom och kastade ut —.
 I pjäxer och skinnväst och utan rosett,
 man kommer ej in uti vår socitet.

Så Petter for hem till sitt torp i Söderbärke,
 och Frida, hon stanna kvar uti det gamla Närke.
 Hon är arg på karar, och han är arg på kvinns,
 ja, tänk såna konstiga människor det finns.

49.

JUNGMAN JANSSON

Moderato

Hej å hå, Jungman Jans-son, re-dan
 friskar morgon-vin-den, sis-ta nat-ten rul-lat
 undan, och Con-stanti-a ska gå. Har du gråtit med din
 Sti-na, har du kysst din mor på kinden, har du
 druckit ur ditt brännvin, så sjung hej och hå.

Hej å hå, jungman Jansson, redan friskar morgonvinden,
 sista natten rullat undan, och Constantia ska gå.
 Har du gråtit med din Stina, har du kysst din mor på
 kinden?
 har du druckit ur ditt brännvin, så sjung hej å hå!

Hej å hå, jungman Jansson, är du rädd din lilla snärta
 ska bedraga dej, bedraga dej och för en annan slå?
 Och som morgonstjärnor blinka, säj, så bultar väl ditt
 hjärta,
 vänd din näsa rätt mot stormen, och sjung hej å hå!

Hej å hå, jungman Jansson, kanske ödeslotten faller
 ej bland kvinnfolk men bland hajarna i Söderhaven blå?
 Kanske döden står och lurar bakom trasiga koraller —
 han är hårdhänt men hederlig, så sjung hej å hå!

Kanske sitter du som gammal på en farm i Alabama,
 medan åren siktats långsamt över tinningarna grå.
 Kanske glömmer du din Stina för en sup i Jokohama —
 det är slarvigt men mänskligt, så sjung hej å hå!

Dan Andersson.

65.

VÅRPREMIÄR 1926

Mel.: *Våren är kommen...*

Våren är kommen
 på sina kransar
 ängarna binda
 himlen är blå.
 Ned genom strupen
 suparna dansa
 magsyran vaggar
 sillbitar små.
 :: Magarna kurra ::
 :: mer av det förra ::
 :: »O.P.» och »renat» ::
 :: fyllar förbenat. ::
 Strupen i vågor
 klunkande går.
 Långt ner i stortån
 suparna sjunga
 nu är det vår.
 Hurra! Hurra!
 Våren är kommen
 potatis i jorden
 bonden skall sätta
 att brännvin vi få
 kom låt oss höra
 välkända orden
 helan i botten.
 Hej, låt den gå!

Carl Sebardt.

66.

SÅ GÅ VI UT PÅ VÅR BALKONG

The musical score consists of six staves of music in G major and 2/4 time. The lyrics are written below the notes. The melody is simple and rhythmic, with a clear refrain.

Så gå vi ut på vår bal-kong. Hej
 ding-e ding-e ding. Hej ding-e ding-e dong. Och
 sjunga där vår enkla sång. Hej ding-e ding-e ding. Hej
 dong. Strunt i sor-gor och be-ky-m-mer,
 något ro-ligt skall man ha. Ty när li-vets
 af-ton skymmer är det slut med det ro-li-ga.

Så gå vi ut på vår balkong
 Hej dingelineding, hej dingelinedong
 och sjunga där vår enkla sång
 Hej dingelineding, hej dong.
 Strunt i sorgor och bekymmer
 något roligt skall man ha.
 Ty när livets afton skymmer
 är det slut med det roliga.

Tjo!

67.

JA, SKÅL OCH BOTTEN OPP

Ja skål och botten opp för varje ro-sen-
knopp, så länge som man har en tår i fläs-kan kvar. Ja
skål och bot-ten opp för varje ro-sen - knopp, så
länge som det finns ett en-da sti-ligt kvinns. Ho!

Ja, skål och botten opp
för varje rosenknopp,
så länge som man har
en tår i flaskan kvar.
Ja, skål och botten opp
för varje rosenknopp,
så länge som det finns
ett enda stiligt kvinns.

68.

TYCKER DU SOM JAG

Tycker du som jag så nubba vi,
av nubben blir man glad och fri.
Vi ta en, vi ta två, vi ta tre, fyra, fem,
och se'n så ta vi flickorna med kläm.
Sola ho' går upp och ner,
nubba gör vi mer och mer.
Tusilullan-lej, jag blir aldrig full,
jag blir bara glad och god som gull.

69.

HELAN GICK I VÄNSTRA FOTEN

Mel.: Amanda Lundbom.

Helan gick i vänstra foten, bomfaderia, faderaderalla.
Gudskelov så vet jag boten, bomfaderi faderallanlej:
Halvan ställer saken rätt, bomfaderi faderallanlej.
Hugg i!
På nubbar blir man aldrig mätt, bomfaderi faderallanlej.

70.

GREVAR OCH GREVINNOR

Grevar och grevinnor, oxar och kor,
herdar och herdinnor, Phan och hans gamla mor!
Det ramlar och det skramlar, grabbar säj:
Har ni nå't i flaskan kvar, så ge't åt mej!
Hej!

71.

NU, BERGSMÄN

Mel.: Värnamovisan.

Nu, bergsmän, ta' vi en sup bland många, vi lå-ta
denned i strupan gänga, och när vi tatt den, så ta' vi
fler, ty bergsmän vil-ja all-tid ha mer.

Nu bergsmän, ta vi en sup bland många,
vi låta den ned i strupan gänga,
och när vi tatt den, så ta vi fler,
ty bergsmän vilja alltid ha mer.

72.

ATT VI Ä' BERGSMÄN...

Mel.: Ingefära och pepparrot.

Att vi ä' bergsmän, de' kan man höra på sången,
 när vi ä' fulla, så kan man se det på gången.
 Nu ta' vi nubben, ty alla tycka vi om'en.
 Och känn hur härligt den rinner ned uti våmmen.

73.

NÄR GRÄSET GROR

Alla gräna ma non troppo

När gräset grov på ängarna och pi-gor-na går till
 drängarna, ja då är det vår, och he-lan går.

När gräset grov på ängarna
 och pigorna går till drängarna,
 ja då är det vår,
 och helan går.

74.

LOO'S VATTENVISA

Moderato

I al-la fyl-le-ris-ter, som sit-ta här om-kring.
 Iring. Jag vill er nu för-täl-ja en mär-ke-li-ger
Ritigare
 ting. Jag dricker vat-ten jag, jag dricker vat-ton
 jag. Ja ba-ra, ba-ra, ba-ra, ba-ra vatten dricker
 jag. Jag dricker vat-ten jag. Jag dricker vat-ton
 jag. Ja ba-ra, ba-ra vat-ten dricker jag.

I alla fyllerister, som sitta här omkring,
 jag vill Er nu förtälja en märkeliger ting,
 jag dricker vatten jag, jag dricker vatten jag,
 ja bara, bara, bara, bara, vatten dricker jag,
 jag dricker vatten jag, jag dricker vatten jag,
 ja bara, bara vatten dricker jag.

Och du, du dricker whisky, och du, du dricker punsch,
 du kommer att se flugor och bli tjock liksom en luns,
 jag dricker vatten jag, jag dricker vatten jag,
 punsch och whisky och sän't där, det smakar aldrig jag,
 jag dricker vatten jag, jag dricker vatten jag,
 och jag ser aldrig några flugor jag.

Och när vi slutat vandringen på detta sorgesklot,
vi komma då till himmelen och där vi få vår bot,
där dricker vatten jag, där dricker vatten jag,
ur stora, stora såar dricker vatten jag,
jag dricker vatten jag, jag dricker vatten jag,
ja bara, bara vatten dricker jag.

I skolen I till helvetet till fankens nya bar,
och dricka Prairioister så ni får magsyra alla dar,
jag dricker vatten jag, jag dricker vatten jag,
och jag, jag går till himmelen, till himmelen går jag,
jag dricker vatten jag, jag dricker vatten jag,
i vatten uppgår jag.

75.

CRAMBAMBOLI

När Gud en gång den vackra världen
ska-pa-de, då fann han allting ganska gott. Han
tyckte dock, att Adam borde få något drickbart
på sin lott. Så satt han pricken ö-ver "i" och
ska-pa-de cram-bam-boli, cram-bim-bam-bam-bo-li, cram-
bam-bo-li.

När Gud en gång den vackra världen skapade,
då fann han allting ganska gott.
Han tyckte dock, att Adam borde
få något drickbart på sin lott.
Så satt han pricken över »i»
och skapade crambam-boli,
cram-bim-bam-bam-boli, crambam-boli.

Napoleon, han var en tapper krigare
som du, som jag, som mången annan.
Och vet du, vad om honom sades,
var grunden till hans tapperhet?
Napoleon med sitt kompani,
han drack ett glas crambam-boli,
cram-bim-bam-bam-boli, crambam-boli.

Vill du som jag hos flickor göra lycka?
Det kan gå bra, det kan gå galet.
Och vet, det är ett vågat stycke,
som tarvar ganska mycket mod.
Men jag vill hålla ett mot ti,
att hjälpa skall crambam-boli,
cram-bim-bam-bam-boli, crambam-boli.

Crambam-boli, ja, det är jordens härlighet
och jordens salighet, förvisso!
En härlig dryck för tjocka magar
och för den magre ganska gott!
All världens split och tyranni
skall vika för crambam-boli,
cram-bim-bam-bam-boli, crambam-boli.

(Sista strofen sjunges långsammare och högtidligare än föregående.)

76.

SKÅLVISAN*

För än går dä vågor i halvankaren i
 halvankar - en går dä vå - gor än, ja.
 än går dä vågor i halvankar - en i
 halvankar - en går dä vå - gor än.
 Å så rulla vi på kuttingen i - gen, Skål!

För än går dä vågor i halvankaren,
 i halvankaren går dä vågor än,
 ja än går dä vågor i halvankaren,
 i halvankaren går dä vågor än.
 Å så rulla vi på kuttingen igen, Skål!

77.

GUBBEN OCH GUMMAN

Gubben och gumman satt och drog,
 ingen fick upp rovan,
 hade vi blott Enberg här så skulle vi dra rovan.
 Enberg kom, Enberg drog,
 Enberg, gubben och gumman satt och drog,
 ingen fick upp rovan,
 hade vi blott Tvåberg här så skulle vi dra rovan
 o. s. v.

78.

JAG HAR TÖMT DET GLAS

Tillkom under Bh₃s studier i Domnarvet 1934 under en
 examensskiva.

Mel.: Svarta ögon.

affettuoso
 Jag har tömt det glas, som du slå - git
 i, jag blev full ut - av denna eau - do -
 vie. Hur kan hjärtat slå, jag, som su - pit
 så. Jo, jag äls - kar dej, ba - ra dej.

Jag har tömt det glas,
 som du slagit i.
 Jag blev full utav
 denna eau de vie.
 Hur kan hjärtat slå,
 jag som supit så!
 Jo, jag älskar dej,
 bara dej.

Skål kamrater, ty livet är glatt,
och snart förgåta vi sorgen.
Vi söpo i går, vi supa i dag
och ta' en sjujåkel i morgon.

T. Gumælius.

85.

KAMERADENS RÖDE NESE

*Kameradens röde nese, kameradens röde nese,
kam-e-ra-dens ne-se har sin blomstringstid.
Vinter og som-mer kam-e-ra-dens rö-de ne-se
Vinter og som-mer kam-e-ra-dens ne-se har sin
blommer. Blomstringstid.*

Kameradens röde nese
kameradens röde nese
kameradens nese
har sin blomstringstid.
Vinter og sommer
kameradens röde nese blommer.
Kameradens röde nese
kameradens röde nese
kameradens nese
har sin blomstringstid.
Vinter og sommer
kameradens nese har sin blomstringstid.

86.

KAVALJERSVISAN

*Grans et rörelsete
Det gör det - sam-ma vart du kommer när du
dör. Det gör det - samma vart du kommer när du
dör, för be - kan-ta på bä-da stäl-le-na du har.
Det gör det - samma vart du kommer när du dör.*

::: Det gör detsamma, vart jag kommer, när jag dör. :::
Ty vänner det har jag på bägge ställena.
Det gör detsamma, vart jag kommer, när jag dör.

::: Det gör detsamma, var du stupar, kavaljer. :::
Ty röda rosor glöda i dödens högkvarter.
Det gör detsamma, var du stupar, kavaljer.

::: Det gör detsamma, var du famlar, M- (S-, E- o. s. v.)
Osquar. :::
Ty känslan för det sköna, den har du ändå kvar.
Det gör detsamma, var du famlar, M- (S-, E- o. s. v.)
Osquar.

::: Det gör detsamma var du hamnar B-osquar :::
ty minnet ifrån bergs har du ändå alltid kvar.
Det gör detsamma var du hamnar B-osquar.

Den flicka, som du uti famnen senast tog
för henne helt ditt hjärta klappade och slog.
Men kärleken, den kommer och kärleken den går.
Din famn är ej så trygg i livets unga vår.

Boris Serning (v. 4—5).

RIDDARE KRING DET RUNDA BORDET

Energico

Rid-da-re av det runda bordet drickom
ur, ty vårt vin är gott. Rid-da-re av det runda
bordet drickom ur ty vårt vin är gott. Drickom
ur ja ja ja. Drickom ur nej nej nej. Drickom
ur ty vårt vin är gott. Drickom ur ja ja
ja. Drickom ur nej nej nej. Drickom
ur ty vårt vin är gott.

Riddare av det runda bordet
drickom ur, ty vårt vin är gott.

∴ Drickom ur ja, ja, ja. Drickom ur nej, nej, nej.
Drickom ur, ty vårt vin är gott. ∴

Igår jag drack fem à sex buteljer
med en flicka uppå mitt knä.

∴ Med en flicka ja, etc. ∴

Pang, pang, pang några slag på dörren.
Vem var de? Jo, de var hennes man.

Men det blev bara fler buteljer,
ty han var en kärvänlig själ.

Å när jag dör vill jag bli begravnen
uti en källare, där det finns vin.

Å med fötterna emot dörren
å med käften inunder kran.

I denna ställning vill jag förbliva,
tills dombasunen jag höra får.

Vid första stöten av dombasunen
jag vrider bara ett varv på kran.

Jag får då genast den ljuva känslan
av sjunde himmelens härlighet.

När Sankte Per öppnar himlaporten,
han frågar: »Var kommer du ifrån?»

»Jag är en riddare glad och munter
och jag har levat uti i Burgund.

Och jag har älskat dess fagra kvinnor
och jag har levat uti Burgund.

»Väl mött, min vän, du förstått att leva.
Stig upp ur källarens dunkla djup.

Sju trappor upp skall du säkert finna
båd' vin och kvinnor ifrån Burgund.»

Per Ekman (v. 10—14).

88.

VODKA

Moderato

Studjent ja v Mask-vje, jo ja många år sen
 va, ja gås i u-ni-form-jer-nas och rö-da kinder
 ha. Ach vod-ka ach vod-ka ga-
 lub-ka ma-já al-la mina ro-sor-nas t
 vo-dotsch-ka vsja-la

Studjent ja v Maskvje, jo ja många år sen va,
 ja gås i uniformjernas och röda kinder ha.
 Ach Vodka, ach Vodka, galubka majá
 alla mina rosornas t vodotschka vsjala!

Ja skulle schenitsja på den vackra symamsell,
 som älska mej så innerligt varannan lördagskväll.
 Ach Vodka, ach Vodka, galubka majá
 alla mina krafternas t vodotschka vsjala!

Allt vad jag hade palismejstarn stalj bort
 och skicka mej till Pjeterburg med njästa fängtransport.
 Ach Vodka, ach Vodka, galubka majá
 alla mina sorgernas t' vodotschka vsjala!

I en rännsten di la mej, när vi kom till Pjeterburg.
 »Smakas vattne bra, där får du drickas, din lurk!»
 Ach Vodka, ach Vodka, galubka majá
 njemnoschko bara vodotschka och allting vara bra.

Smjuts kom i näsan och vatten i min mund,
 en lukt va de, tvi Bosche mej, ja frös just som en hund.
 Ach Vodka, ach Vodka, galubka majá
 varför mina krafternas t vodotschka vsjala.

Då höres från himmeln en änglastämman, ack:
 »Tschort vasmi usch etich prakljatich sabak.»

Recit.:

De varas Knjas konsuln. Han plockas opp de her och
 sparkas polisernas i Njevan å göras mej till sin blagorod-
 dies denschtschik å ge åt mej krasivaja uniformernas
 å micke, micke vodotschka, så jag bliva frisk igen å ingen
 förbaskade proljetarj, som behöva ligga i rännstenarnas.
 I sen ja många, många år vara hans blagorodies allra
 trognaste denschtschik å spottas på polisernas ännu mera
 som hans blagorodie. Nu å jag gammal å tändernas börja
 lossna å magen int riktigt harasjá.

Men ingenting gör de, om djengi räcker till
 ti vodotschka å djevotschki å en annan sill.
 ∴ Ach Vodka, ach Vodka, galubka majá
 på dina vågor flyter jag till himmelen en da. ∴:

89.

RENESTE VARER SMAKER BEST

Allereste

När jag förste gång i mitt liv var törst då
kom min mor og gav mig li-te melk og
sa, att melka den är bra. När hun
sidden prøvet med vand da jeg sa: Takk jeg skall ikke
ha I vannet där bor, ju fis-ker-ne mor, man
kan da'kke drikke det da. Det är
li-der-li flaut og git og drikke ba-re
vand. Men blannet med whisky kan det ju til
nø gå an, men re-nes-te va-rer
smaker best, og re-nes-te va-rer fyl-ler bæs, å
det må till i storm og blest.

När jag förste gang i mitt liv var törst
da kom min mor og gav mig lite melk og sa
att melka den är bra.

När hun siden prøvet med vand da jeg sa:
Takk jeg skall icke ha.
I vannet där bor ju fiskerne mor
man kan da'kke dricke det da.

Refr.:

Det är liderli flaut og git og drikke bara vand
men blandet med whisky kan det ju til nö gå an
men reneste varer smaker bäst og reneste varer fyller best
å det må till i storm og blest.

En gang var jeg syg og blev lagd oppå en kämpemässig sal
på ett hospital, det var magen som var skral.
Doktorn skjönte slets ingenting og situasjonen var fatal,
men den saken den var ju enkel og klar, jeg hade vart
rent for total.

Refr.:

Det är liderli flaut etc.

En gang hölt jeg på att krepere i Saharas ökenland
jeg tog det som en mand, skjönt jeg låg på gravens rand
vor jeg snudde på hodet så jeg bare himmel, sol og sand
jeg skjönte ju själ, jeg törste ihjäl, det var då jeg ba om
lit' vand.

Refr.:

Det var liderli flaut etc.

Sidden kan jeg tydelig huske att jeg var i nød en gang
jeg tenk jeg låg og slang uti sjöen i bare tang.
Skutan den var sunken till bunds og jeg syntes tiden falt
lite lang.

Jeg låg där og flöt, jeg var lite blöt.
Jeg svälja og gulpa og sang.

Refr.:

Det var liderli flaut etc.

90.

DER VAR EN SKIKKELIG BONDEMAND ..

Scherzando

Der var en skik-ke-lig Bonde-man, han
vil-de ud ef-ter Øl. Han vilde ud ef-ter
Øl, han vilde ud ef-ter Øl, efter Øl, efter
hop-sa-sa, tra-la-la-la, han vilde ud ef-ter Øl.

:: Der var en skikkelig Bondemand
han vilde ud efter Øl, ::
:: han vilde ud efter Øl :: efter Øl¹ ::
efter hopp-sa-sa, tra-la-la-la,
han vilde ud efter Øl.

:: Til Konen kom der en ung Student,
mens Manden var ud efter Øl, ::
:: mens Manden etc. . . .

:: Han klapped hende paa Rosenkind
og kyssed hende paa Mund ::
:: og de troede han var ud efter Øl, :: etc.

:: Men Manden stod bag ved Døren og saa,
vordan det hele gik til, ::
:: og de troede han var ud efter Øl, :: etc.

:: Saa skød han Studenten og Källingen med,
og saa fik han endelig sin Øl, ::
:: og saa fik han endelig sin Øl, :: etc.

¹ Dette »efter Øl» sjunges en gang i første versen, tvd
ganger i andra versen, tre ganger i tredje versen o. s. v.

:: Og Sensmoralen av dette er:
tag Konen din med efter Øl, ::
:: tag Konen din med efter Øl, :: etc.

91.

JOSEPHS VISA

Marcato

Låt nu skå-len gå runt i vårt
bergsmannalag. Se hur glaset står fyllt till sin
rand. Lyft det högt och drick ur, låt oss
känna ett slag att vi los-sat på var-dagens
band. Många da'r re-dan tillbragts med
tentor och plugg, men i kväll upp på sånt vi ej
tänka ett dugg. Det n:te gla-set nu hur-
ra, hurra, med sång vi i botten ta.

Låt nu skålen gå runt i vårt bergsmannalag!
Se hur glaset står fyllt till sin rand.
Lyft det högt och drick ur, låt oss känna ett slag.
att vi lossat på vardagens band.
Många da'r redan tillbragts med tentor och plugg,
men i kväll uppå sånt vi ej tänka ett dugg.
Det n:te glaset nu hurra, hurra,
med sång vi i botten ta.

92.

OM LIVETS BÖRDA KÄNNES TUNG

Om li-vets börda kännes tung och dagen
kulen är, så stäm då upp en enkel sång trots
mödor och be-svär. Sjung sen om li-vets
fröjder om att älska och att dricka, tills från
al-la dess be-kyrmer du en gång får slumra nöjd.
Till glasets då, min vän, så töm det för din
flic-ka, du tömmer och du glömmar al-la
sorgerna i det. Sjung sen om li-vets fröjder
om att älska, om att dricka, tills från al-la
dess be-kyrmer du en gång får slumra nöjd.

Om livets börda kännes tung och dagen kulen är,
så stäm då upp en enkel sång trots mödor och besvär.
Sjung se'n om livets fröjder, om att älska och att dricka,
tills från alla dess bekymmer du en gång får slumra nöjd.

93.

DRYCKESVISA

Gratioso
När skämtet tar ordet vid vänskapens bord med
fing-ret å gla-sen som dof-ta, så
drick och var glad på vår sorg-lig-a jord, man
glä-der sig ald-rig för of-ta. En
blomma är glädjen, i dag slår hon ut,
morgon för-viss-nar hon ve-dan. Just
nu när du kan, hav en lyck-lig minut, och
tänk på den kommande se-dan.

När skämtet tar ordet vid vänskapens bord
med fingret kring glaset som dofta,
så drick och var glad på vår sorgliga jord
man gläder sig aldrig för ofta.

∴ Ty en blomma är glädjen, i dag slår hon ut
i morgon förvissnar hon redan.

Just nu, när Du kan, hav en lycklig minut
och tänk på den kommande sedan. ∴:

F. M. Franzén.

94.

ACK, OM JAG BODDE PÅ EN KROG

Quasi una fantasia

Ack, om jag bod-de på en krog och
bror min på en an-nan och pen-ning-ar jag
ha-de nog och dub-belt öl i kannan. En
vacker flic-ka på vart knä, en spelo-mansom
spe-la-de, och ing-en-ting fal-
le-ra-de, då vo-re ljuvt att le-va.

Ack, om jag bodde på en krog
och bror min på en annan
och penningar jag hade nog
och dubbelt öl i kannan.
En vacker flicka på vart knä,
en speleman som spelade,
och ingenting fallerade,
då vore ljuvt att leva.

Olof Thunman.

95.

HEJ DUNKOM

Kraftigt, ef. fort

Hej, dun-kom så länge vi le-vom,
sjungom, dansom, havom ro-ligt var-je dag!
Hej, dunkom, kvin-ti-le-vom! Så har far min gjort och
så gör jag. För nit-ton da-ler i dag och
tju-go daler i går, för nit-ton daler i dag och
tju-go daler i går, och än-då har jag en rik-s-
da-ler kvar.

Hej, dunkom, så länge vi levom!
Sjungom, dansom, havom roligt varje dag!
Hej, dunkom, kvintilerum!
Så har far min gjort och så gör jag!
För nitton daler i dag och tjuugo daler i går,
för nitton daler i dag och tjuugo daler i går,
och ändå har jag en riksdaler kvar!

Den flickan, vad hon var söter
som en fager lilja uppå grönan äng!
Ögon, som gjorde mig blöter,
kasta hon på mig, jag, lycklige dräng.
För nitton daler etc.
Hej, dunkom, så länge vi levom,
så länge vi le-e-vom.

Nej, bergsman låt din tanka mot högre rymder gå
och i den himmel vanka, som bergsmannen skall få.
Vallonens vackra flicka i dina ögon ser
och ger dig mer att dricka, om blott du henne ber.

Och när så natten skymmer, och hon emot dig ler,
från sorger och bekymmer du flyktar ännu mer.
Men gladlynt sen du myser och till ditt nattskift går,
och masugnsflamman lyser på vägen som du trår.

Sven Richnau.

116.

OM JAG NÅGON GÅNG

Comodo

Om jag nå-gon gång, som likväl sällan händer,
tar ett glas för mycket, så att jag blir full.
Och jag vankar kring på gator och i gränder,
och jag därvid rå-ka-r fal-la slätt omkull, då
tän-ker jag så här, fast benen in-te bär: "En
bergsman glad och god i alla fall jag är. En
bergsman glad och god i alla fall jag är."

Om jag någon gång, som likväl sällan händer,
tar ett glas för mycket, så att jag blir full,
och jag vankar kring på gator och i gränder,
och jag därvid råkar falla slätt omkull,
då tänker jag så här, fast benen inte bär:
.: »En bergsman glad och god i alla fall jag är.» .:

117.

HAR NI SETT EN BERGSMAN
BLADIG

Hagfors 1931.

Mel.: Känner du Amanda Lundbom...

Risellmo

Har ni sett en bergsman bladig, bomfaderia
faderaderalla. Nej ty han är alltid stadig
bomfaderi-fader-rallan-lej. Å-ven om han
tagit in bomfaderi-fader-rallan-lej, hngg
i. Ja he-la brännvins-li-tern sin
bomfaderi-fader-rallan-lej.

Har ni sett en bergsman bladig,
bomfaderia faderaderalla?
Nej, ty han är alltid stadig,
bomfaderifaderallanlej.

Även om han tagit in,
bomfaderifaderallanlej.

Huggi il

Ja, hela brännvinslitern sin,
bomfaderifaderallanlej.

Alltid jobbar han om dagen...

varje kväll han är i tagen...

Då går han på Folkets park...

Huggi il

Och känner sig båd' skön och stark...

Men han älskar kvinnan, sången...

och dessvärre dryckjom, mången...

Hade han ej dessa fel...

Huggi il

De högsta poster blev hans del...

Per Odelberg och Olle Torssell.

118.

1944 ÅRS VISA

Lekande

Vi ä-ro små hundar vi, vov, vov. Vi
ä-ro små hun-dar vi, vov, vov. Vi ä-ro små
hundar, vi ä-ro små hundar, vi ä-ro små
hundar vi. Vov.Vov.

∴ Vi äro små hundar vi, vov vov, ∴
vi äro små hundar, vi äro små hundar,
vi äro små hundar vi, vov, vov.

∴ Vi äro små grodor vi, quack, quack, ∴
vi äro små grodor, vi äro små grodor,
vi äro små grodor vi, quack, quack.

∴ Vi äro små löjor vi, ∴ (gapas tvenne gånger som en fisk)
vi äro små löjor, vi äro små löjor,
vi äro små löjor vi. (gapas tvenne gånger som en fisk)

∴ Vi äro små bergsmän vi, bom, bom, ∴
vi äro små bergsmän, vi äro små bergsmän,
vi äro små bergsmän vi, bom, bom.

119.

EN LITEN BLÅ FÖRGÄTMIGEJ

Allegro moderato

Hur gärna vil-lo jag ej va-
ra, en li-ten blå för-gät-mig-ej, en li-ten
blå för-gät-mig-ej. Då skulle jag för dej för-
kla-ra, hur inner-ligt jag äl-skar dej.

∴ Hur gärna ville jag ej vara
en liten blå förgätmigej,
en liten blå förgätmigej.
Då skulle jag för dej förklara,
hur innerligt jag älskar dej. ∴

On elomme murheista häipyvä pois,
 ken menneitä kauan muistella vois.
 ∴ Ja jos sä kerran ryyppäät, niin ryyppää kunnolla,
 ja jos sä tahdot unhoittaa niin kaikki unhoita. ∴

O'ot lemmenkin maljasta maistanut kait,
 sä siitä kait kauneimmat muistosi sait.
 ∴ Ja jos sä kerran ryyppäät, etc. ∴

Nyt täyttäkää veljeni lasinne taas,
 ne juokaatte pohjahan laulamme taas.
 ∴ Et riemukas on nuoruus siis sarkka pohjaan hei,
 niin laulun mahti murehetkin unholahan vei. ∴
 Yks kaks kolmi hei!

Översättning. *Och när du ändå dricker.*

Att livet är flyktigt och sorgtyngt, du vet,
 men glöm det förgångna och svälj all förtret.
 ∴ Och när du ändå dricker, så drick med fart kläm.
 Och vill du glömma sorgerna så tänk ej mer på dem. ∴

Ur kärlekens skål har du druckit också,
 av den än de vackraste minnen bestå.
 ∴ Och när du ändå dricker, etc. ∴

Nu bröder fyll glaset till randen igen,
 och låt oss sen dricka och sjunga igen.
 ∴ Ty full av fröjd är ungdom. Nu botten upp vi ta.
 Med sångens makt vi jaga alla sorger bort. Hurra. ∴

FÖRKLARINGAR OCH KOMMENTARER

- Sid. 37. Den nu vanligen sjungna melodien till »Alfred och Ida» avviker avsevärt från den angivna.
- » 38. Enligt »100 Visor» gick Ida på stranden lik en »älsklig and». Texten har nu även i övrigt bringats till bättre överensstämmelse med originalet.
- » 49. »Om kärlek» sjöngs först av 1902 års kurs, föll sedan i glömska, men har sedan åter blivit populär, senast åren 1943—1944. Liknande öden ha många av visorna sid. 31—80 undergått.
- » 69. Ola = H. Olof Lindgren. — O—a = professor Odelstierna. — Klacka = Klacka-Lerberg.
- » 112. I nr 72 sjunges sista raden även sålunda: »O huru ljuvligt den rinner — →
- » 113. Loo = dr Ragnar Looström.
- » 114. Vid besök i Rönnskär under bergsresan 1931 lärde överingenjör Palén ut följande vers, ursprungligen härrörande från Colorado School of Mines:
 Were I a prince of power unbounded
 like Kaiser Maximilian.
 For me an order should be founded
 thus this device I'd pull thereon:
 Toujours fidèle et sans souci
 c'est l'ordre de Crambamboli,
 Crambambamboli, crambamboli.
- » 143. 1918 års bergsmansvisa ingick i ett spexförslag av Erik Hylander till 100-årsjubileet 1919.
- » 148. Valle = professor Walfr. Petersson. — Turbin = professor O. E. Westin. — Carlsson = J. R. Carlsson.
- » 149. Kilo = G. E. Kihlgren. — Hööken = C. R. Höök. — Berg = Ragnar Berg. — Almin = E. Almin.
- » 150. Klacka = Klacka-Lerberg.
- » 152. Janne = professor J. A. Leffler. Peterzon, numera Ragnar Ahrell.
- » 153. Pelle = Pehr Lagerhjelm. — Elvira = Nils Elfström.
- » 154. G. P. (Gruv-Pelle) = Walle P. = professor Walfr. Petersson.
- » 155. Pedersen = professor Harald Pedersen, Trondhjem.
- » 156. Carstens = docent Wilhelm Carstens, Trondhjem. — Janne = prof. J. A. Leffler. — Petré = prof. Jakob Petré.
- » 157. Blom = Bengt Blomqvist. — Palm = Johan Palm.
- » 159. Albert Utter, kemist på laboratoriet. — Uhrus = överingenjör Helge Uhrus. — G. K. = Gösta Karlsson.

162. Rörande tillkomsten av »Åka buss» skriver direktör Carl Sebardt: »Stora bergsresan med 3:an och 4:an 1927 var på besök i Hofors. Kursen var inviterad på middag och skulle därefter per buss förflytta sig till Långshyttan. Janne (prof. Leffler) och Johan (prof. Johansson), som fruktade spridd och blandad ankomst till Långshyttan, parerade inviten genom att föreslå gemensam middag på Torsåkers gästgivargård. Detta gick till kursens illa dolda glädje i stöpet genom att krögarn därstädes hade avlidit dagen innan. Fulla av nit och omtanke beställde de då middag på Storviks järnvägshotell, vilket innebar en omväg på nära 2 mil med dåtida vägnät. Ett envist rykte började sprida sig, att detta att döma av profeternas energi måste bli den i hävderna omtalade profetmiddagen och man anständigtvis måste medfölja och med sorg slitas från sina förträffliga Hoforsvärdar. Det hela var emellertid blott en profetist, som emellertid stod bergseleverna dyrt. Janne, som tycktes känna en viss medkänsla, föreslog innan räkningen presenterades, att bergseleverna skulle sätta till högst en femma per man, så skulle profeterna stå för resten. Räkningen gick till 5:20 per man och måttet var rågat. Visans första verser blevo skrivna. Senare vid besök på Bispbergs klack ville Janne reparera det dåliga minnet genom att bjuda på saft och kakor. Av ett beklagligt misstag uppfattades det blott, att inviten gällde saften, varför kakorna till Jannes stora och uppriktiga sorg, när erhöill notan, redan voro betalda. Vers 3 föddes. Sedan tillkom ytterligare några verser — —, varav dock endast slutversen medtagits.
164. Greven = Rutger v. Seth.
165. Geten = professor P. J. Holmquist. — G. P., Janne, Johan, Markman och Petré = professorerna Walfr. Petersson, J. A. Leffler, Arvid Johansson, Bror Markman och Jakob Petré.

Förutom med fotnoter i texten utmärkta sånger hava följande visor eller melodier till bergsresevisor tryckts med benäget tillstånd från vederbörande förlagsrättsinnehavare, till vilka visboks-kommittén härmed frambär sitt tack:

Trubaduren, Ruben Nilsson och Lars Hökerbergs förlag.
Jungman Jansson, fru Olga Dan-Andersson och Tidens förlag.

Skepp, som mötas (Nykroppavisan), Sven Karlssons Musikförlag.

Petter och Frida, Reuter & Reuters musikförlag.
Bondjazz (Åka buss), Skandinaviska Odeon Aktiebolaget.

REGISTER

Nr	Sida
35 Ack, den som hade ändå	68
94 Ack, om jag bodde på en krog	134
14 Alfred och Ida	37
102 Alla valler grönskar	147
121 Alouette	176
62 Amalia	105
19 Amandas lilla häst	48
60 Angorakatten	105
39 Atalanta	74
72 Att vi ä' bergsmän	112
107 Av bergsprofeter som vi här nu se	154
100 Bergsmansvisa	145
114 Bergsmännens sång	166
98 Bergsmän vi äro	141
103 Bergsskolevisa	150
109 Blott för en månad sedan	157
24 Cavalle och potta	54
75 Crambamboli	114
33 Den bakvända visan	66
16 Den blomsterprydda gondolen gled	41
80 Den saken den klara han	119
90 Der var en skickelig Bondemand	130
86 Det gör detsamma vart du kommer	123
108 Det kommit hit en vagnslast	155
25 Det näktar och bjäktar	56
31 Det var en gång en eskimå	64
44 Det var en gång en flicka	81
60 Det var en gång en hel-angorakatt	105
21 Det var en gång när jag var ung och kär	49
79 Det var i vår ungdoms fagrade vår	118
123 Dort oben am Berge	178
79 Dryckesvisa	118

Nr	Sida
93 Dryckesvisa	133
55 Du halva	101
13 Elvira Madigan	35
27 En kväll jag satt i Roma	58
18 En lantman han tog sig	44
119 En liten blå förgätmigej	171
106 En sorgesam låt	153
31 Eskimåvisan	64
109 Farväl till Nykroppa	157
109 Firma Blom-Palms avskedspsalm	157
56 Fjärran han dröjer	102
115 Frasses visa	167
23 För att möta herden trogen	53
103 För att sig på teknis klara	150
22 För se han va' så djäkla stark	51
76 För än går det vågor	116
34 Gammal bevaringsvisa	67
64 Gammalt brännvin	107
38 Gerda	72
107 G. P.-visan	154
52 Grabbarna i B	99
70 Grevar och grevinnor	111
50 Grevinnan hon satt	92
11 Gubben Noak	31
77 Gubben och gumman	116
84 Gums visa	121
42 Gå unna frå' tunna	79
117 Har ni sett en bergsman bladig	169
95 Hej, dunkom	135
115 Hej, glömmom professoren	167
49 Hej å hå, Jungman Jansson	90
69 Helan gick i vänstra foten	111
62 Heppeneppetepp	105
19 Hulda	46
119 Hur gärna ville jag ej vara	171
105 Hyttkarlsvisa	152
53 Här uppe i vårt karga land	100
9 Här är gudagott	25
110 Högprocentig kolgas fyller	160
40 Hör man ett glam i Birka	76
74 I alla fyllerister	113

Nr	Sida
3 I Californien	14
36 I dag, ett slag	70
30 I den skönaste stad Barcelona	62
96 I djupa källarvalvet	136
114 I evig tid	166
7 I första där snärjs det som fan	22
33 I går afton	66
25 I Kolmätaregränd	56
51 I Lissabon där dansa de	94
57 Imbelupet glaset står på bräcklig fot	102
15 I skimrande bruddräkt	39
17 I Tuna församling	42
32 Jag gick mig ner till sjöstrand	65
78 Jag har tömt det glas	117
47 Jag vann en tusenlapp	85
38 Jag älskar dig i nöd och lust	72
54 Ja, helan var bra	100
81 Ja, må han leva	119
105 Janne-visan	152
46 Jan Persson tog hyra	84
67 Ja, skål och botten opp	110
43 Ja, vandrigen i världen	81
120 John Browns baby	175
12 Jonas och valfisker	33
44 Josefin	81
91 Josephs visa	131
125 Jos så kerran ryppäät	181
49 Jungman Jansson	90
85 Kameradens röde nese	122
86 Kavaljersvisan	123
14 Kors på Idas grav	37
24 Kärlekskväde	54
35 Kärlekskväde	68
82 Lambo	120
15 Lejonbruden	39
74 Loo's vattenvisa	113
101 Lussevisa	147
58 Långt ner i Småland	103
91 Låt nu skålen gå runt	131
114 Mot gruvans natt	166
124 Murheisna miesna	180

Nr	Sida
75 Napoleon (Crambamboli)	114
10 Nu tror jag det kan vara tid	26
14 Mossbelupen hydda	37
59 Nubbevisa	104
71 Nu, bergsmän, ta vi en sup	111
48 Nu ska' ja' sjunga	88
59 Nu — skall — halvan sättas in	104
5 Nu ska ni se en samling	18
39 Nu vill jag mitt hjärta	74
40 Nu ä' de fest hos Gustavsson	76
110 Nykroppa	160
89 När jeg første gang	128
100 När alla bergsmännen samlade voro	145
73 När gräset groor	112
75 När Gud en gång	114
29 När jag var en ung caballeiro	61
22 När Karl den Tolfte skulle	51
93 När skämtet tar ordet	133
19 När solen i väster sig sänker	46
106 När vi om dagen laborerat	153
26 Näst intill en kyss	57
104 Och hör ni unga flickor	151
105 Och Janne han kom	152
12 Och Jonas det var	33
125 Och när du ändå dricker	182
8 Og alle professorerne	24
2 O, gamla klang- och jubeltid	12
116 Om jag någon gång	168
21 Om kärlek	49
92 Om livets börda kännes tung	132
17 Om skraddarn som drunkna	42
112 Om uppå bergs du klarat	165
125 On elomme murheista	181
26 O, Susanna!	57
48 Petter och Frida	88
23 Phyllis	53
32 »Piggefisk» eller »hallå, hurra»	65
83 Punschen kommer	121
18 På bron	44
37 På landsvägen	71
47 Rallarevisa	85

Nr	Sida
89 Reneste varer smaker best	128
97 Rhenvinets lov	137
87 Riddare kring det runda bordet	124
124 Rullati, rulla	180
108 Röros-visan	155
6 Sancta Ada	20
28 Serenad	60
45 Se, svarte Rudolf han dansar	83
28 Signorita, Ni va promenero	60
1 Sjung om studentens lyckliga dag	11
46 Skrubbaluttan	84
84 Skål kamrater	121
76 Skålvisan	116
7 Snärjvisan	22
88 Student ja v Maskvje	126
1 Studentsången	11
97 Ställ nu fram i källarsvalen	137
123 Ständchen	178
43 Svarte Rudolf	83
66 Så gå vi ut på vår balkong	109
56 Sång för »tersen»	102
82 Sätt nu glaset till din mund	120
5 Teknisvisa	18
4 Teknologiskt lag	16
62 Till Stockholm for Heppeneppepp	105
61 Till supen så tager man sill	105
122 Trink, trink, Brüderlein, trink	177
50 Trubaduren	92
101 Träd nu fram, o Lucia	147
68 Tycker du som jag	110
13 Underliga saker hända	35
44 Vandrigen i världen	81
34 Var skall man sig en flicka finna	67
6 Var äkta teknolog	20
63 Viljen i veta	107
11 Vi prisa gärna gamla testamentets dar	31
6 Visa till damerna	20
99 Vi svära våra drömmar	143
118 Vi äro små hundar vi	170
113 Vi äta kräftor	165
88 Vodka	126

Nr	Sida
65 Våren är kommen	108
65 Vårpremiär 1926	108
102 Å alla valler grönskar	147
52 Å grabbarna i B	99
111 Å Janne och Johan	162
111 Åka buss	162
41 Å nog så va jag viller	78
16 Älvsborgsvisan	41
102 1909 års Melodi	147
99 1918 års bergsmansvisa	143
104 1918 års visa	151
112 3:ans visa 1925	164
118 1944 års visa	170